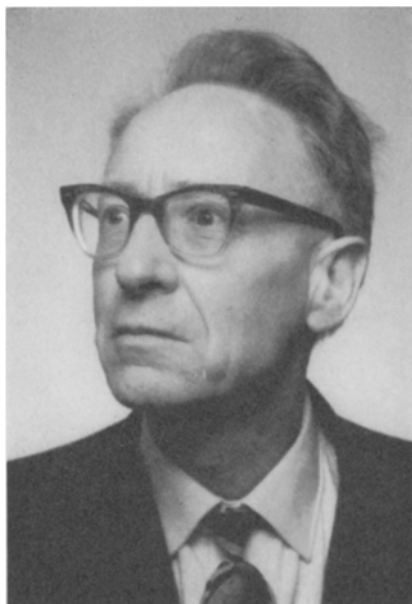

IN MEMORIAM DR. J. GROSJEAN

1898–1966

Op 22 juni 1966 overleed Dr. J. GROSJEAN, oud-wetenschappelijk medewerker van het Instituut voor Plantenziektenkundig Onderzoek te Wageningen. Aanvankelijk studeerde hij scheikunde aan de Gemeentelijke Universiteit te Amsterdam; na de voltooiing van deze studie in 1926 was hij enige jaren als assistent aan het Laboratorium voor Electrochemie werkzaam. De biologie trok hem echter zodanig aan, dat hij er niet tegen opzag nogmaals in de collegebanken plaats te nemen om ook in deze richting af te studeren. Aangezien Dr. GROSJEAN reeds de doctorsgraad in de Faculteit van de Wis- en Natuurkunde had behaald, was het mogelijk om nog voor de beëindiging van zijn studie in de biologie in 1942 bij Professor WESTERDIJK te promoveren op een onderzoek betreffende het parasitaire karakter van enige Polyporaceeën. Bij dit onderzoek stond de vraag op de voorgrond of de genoemde fungi, welke rotting van het hout van ouder wordende bomen veroorzaken, ook in staat waren het hout van jonge takken aan te tasten. Dr. GROSJEAN kon deze vraag bevestigend beantwoorden.

Kort na zijn promotie legde hij het doctoraal examen in de biologie af. Het onderwerp van zijn dissertatie bleek bepalend voor zijn verdere wetenschappelijke loopbaan. Het leidde tot zijn aanstelling in 1943 als onderzoeker bij de Commissie voor de Bestrijding van de Loodglansziekte. Het onderzoek van de genoemde ziekte vond plaats op het Laboratorium voor Mycologie en Aardappelonderzoek van Professor QUANJER te Wageningen. Na de oprichting van het Instituut voor Plantenziektenkundig Onderzoek werd Dr. GROSJEAN met ingang van 1 januari 1950 aan dit Instituut verbonden. De bestudering van de

loodglansziekte werd nu voortgezet. Naast de loodglansziekte werd ook aandacht besteed aan de bacterieziekten bij vruchtbomen.

Dr. GROSJEAN was één van de eersten die de interne therapie als middel om ziekten te genezen toepaste. Door toediening van o.a. salicylzuur of extracten van de balsempopulier slaagde hij erin de hevigheid van de symptomen, veroorzaakt door de loodglansziekte, te doen verminderen. Voortgezet onderzoek bracht aan het licht dat er een verband bestaat tussen de weersomstandigheden en de mate van optreden van de ziekte. Bovendien werd geconstateerd dat 's zomers de groei van de schimmel welke deze ziekte veroorzaakt, stilstaat. Deze feiten wezen erop dat de fysiologische toestand van de boom een belangrijke invloed heeft op de vatbaarheid. Dit bracht Dr. GROSJEAN op de gedachte de fysiologische toestand zodanig te beïnvloeden dat de resistentie toenam. Hij slaagde hierin door bemesting van de bomen met ijzerverbindingen. Toediening van ijzerverbindingen en salicylzuur aan de grond gaf nog betere resultaten.

De veredeling van pruimen op resistentie tegen de loodglansziekte werd eveneens ter hand genomen. In de loop van het onderzoek bleek met welke combinaties van rassen de meeste kans op succes bestond. Teneinde de nodige kruisingen te kunnen maken ontwikkelde Dr. GROSJEAN een speciale methode.

Het onderzoek inzake boomziekten is een ondankbaar werk. De resultaten laten lang, soms meer dan een jaar en wat de resistentie betreft nog veel langer op zich wachten. Niet iedereen zou de moed en het geduld opbrengen een dergelijk onderzoek aan te vatten. Dr. GROSJEAN bezat echter deze eigenschappen in hoge mate en slaagde er zodoende in dit moeilijke werk tot een einde te voeren.

Naast het genoemde onderzoek werd Dr. GROSJEAN tijdens zijn werkzaamheid bij het IPO in de gelegenheid gesteld een leerboek over de planteziektenkunde, bestemd voor het middelbaar en hoger land- en tuinbouwonderwijs, te schrijven. Het eerste deel van deze „Inleiding tot de Planteziektenkunde” werd in 1963 door de N.V. Tjeenk Willink uitgegeven.

Niet onvermeld mogen zijn muzikale gaven blijven. Deze kwamen speciaal op de jaarlijkse IPO-feestavonden tot uiting!

Na zijn pensionering was hij nog actief werkzaam als leraar aan diverse onderwijsinstellingen. Tot zeer kort voor zijn overlijden bleef hij op zijn post.

Voor zijn gezin betekende zijn heengaan een zware slag. Wij, medewerkers van het IPO, betreuren het dat deze bescheiden, prettige en plichtsgetrouwe collega, nadat hij gepensioneerd was, nog maar zo weinig jaren gegund waren.

J. C. MOOR

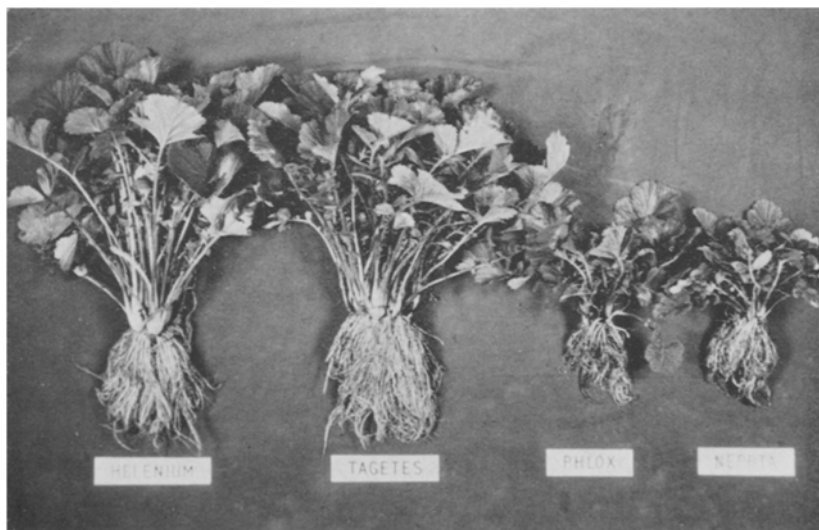

FIG. 1. Plants of *Geum* hybrid 'Prinses Juliana' showing average size and development following the pre-crops: *Helenium* hybrid 'Moerheim Beauty', *Tagetes patula* 'Harmony', *Phlox paniculata* 'Mies Copijn' and *Nepeta faaseni* 'Six Hills Giant' in a crop rotation experiment (A) at Huis ter Heide.

Planten van gemiddelde grootte en ontwikkeling van Geum hybride 'Prinses Juliana' na de voorgewassen Helenium hybride 'Moerheim Beauty', Tagetes patula 'Harmony', Phlox paniculata 'Mies Copijn' en Nepeta faaseni 'Six Hills Giant' op een vruchtwisselingsproefveld te Huis ter Heide (A).